

Så påstår hr. Helge Adam Møller, at regeringen jo blot kunne have forandret retstilstanden her i landet ved at vedtage V's og K's beslutningsforslag fra 1995. Det kan kun være hr. Helge Adam Møller, der påstår, at man kan ændre retstilstanden ved at vedtage et beslutningsforslag. Jeg tror, at de fleste øvrige medlemmer er klar over, at det kræver ændringer gennem vedtagelse af ny lovgivning at ændre en retstilstand, og det, som V og K havde fremsat, var et beslutningsforslag.

Og hvad var det, der fremgik af V's og K's beslutningsforslag? Jo, inden udgangen af 1996 skulle regeringen fremsætte lovforslag på baggrund af den fremlagte rapport, som regeringen i øvrigt selv havde bedt om, om kampen mod organiseret kriminalitet. Og hvad skete der? Den 28. november sidste år blev der fremsat lovforslag af regeringen.

Men nu er det sagt endnu en gang: De løse påstande, som hr. Helge Adam Møller jo ofte fører til torvs, har intet på sig – heller ikke i denne sag. Men der var jo i øvrigt ikke noget egentligt substansindhold i hr. Helge Adam Møllers indlæg.

Til hr. Søndergaard og fru Margrete Auken vil jeg, fordi man sådan på baggrund af debatten kunne få en fornemmelse af, at vi med det her lovforslag kriminaliserede menneskesmugling, sige: Det sker ikke, for det er allerede kriminaliseret i dag. Der er ikke nogen ændring af den gældende retstilstand på menneskesmuglingsområdet med det her lovforslag. Det, det drejer sig om, er efterforskningsredskaberne for politiet i opklaring af organiseret menneskesmugling. Og det er det, vi ændrer, hvor vi altså giver politiet et nyt redskab til at opklare menneskesmugling. Og jeg går ud fra, at hverken Enhedslisten eller SF mener, at vi skulle legalisere menneskesmugling.

Jeg tror også, at de fleste medlemmer ved, at der i tilknytning til menneskesmugling også ofte er forbundet andre typer af kriminalitet, og at det er vigtigt for politiet at kunne opklare den organiserede kriminalitet og også den, hvori der indgår menneskesmugling. Her får politiet i kraft af ændringsforslaget muligheder for at få forbedrede redskaber, når det drejer sig om brud på meddelelshemmeligheden i forhold til at kunne etablere telefonaflytninger.

Så der er altså ikke nogen ændring i den retstilstand, som er gældende. Det har været og er fortsat forbundet med straf at smugle menne-

sker, og det er og har været kriminaliseret at foretage organiseret menneskesmugling.

Så var hr. Søndergaard inde på spørgsmålet om hemmelig ransagning. Her har jeg til udvalget oversendt en meget lang besvarelse af det notat, der er kommet fra Centret for Menneskerettigheder. Jeg har sendt et bilag over på 11 sider, hvor vi punkt for punkt gennemgår argumentationen fra Det Danske Center for Menneskerettigheder, fordi vi tager deres synspunkter alvorligt, og vi har også gennemgået hvert eneste punkt, der ligger i den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8, og argumenteret for, hvorfor vi ikke i Justitsministeriet mener, at der med dette ændringsforslag til ransagningsbestemmelserne i retsplejelovens § 799 sker brud på den europæiske menneskerettighedskonvention.

Jeg skal i den forbindelse sige, at det ikke alene er mig og Justitsministeriet, som mener, at der ikke sker brud på menneskerettighedskonventionen; der er i hvert fald ikke nogen anden høringspart, der har givet udtryk for det. Der er hverken fra domstolene eller fra Advokatrådet indgivet høringsbidrag, der har kunnet sandsynliggøre, at der skulle ske brud på menneskerettighederne, eller at dette ændringsforslag om hemmelig ransagning skulle stride imod menneskerettighedskonventionsbestemmelser, hvilket jeg heller ikke mener er tilfældet.

Med det her lovforslag får politiet nogle nye og forbedrede redskaber til opklaring af organiseret kriminalitet. Jeg er godt klar over, at vi i hvert eneste af sådanne tiltag altid må vurdere balancepunktet mellem effektivitet i opklaringsarbejdet og retssikkerhedsaspekter. Og jeg mener, at balancepunktet også i denne sag er fundet på den rigtige side.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

L 98 var i sin oprindelige udgave rettet imod meget alvorlig kriminalitet. Derfor var SF villig til at gå ind i debatten om, hvad man kunne gøre, for vi skal også beskytte samfundet mod meget alvorlig kriminalitet, og det er jo derfor, at der var en åbenhed fra vor side over for en række af de tiltag, selv om de var betænkelige. Det gav vi udtryk for under førstebehandlingen, og det har vi gjort siden hen.

Det, som vi nu går op i en spids over, er, at regeringen ligestiller den menneskesmugling, som man selv er med til at fremme ved at lukke